

[Arne Melchior]

andet. Socialministeren og jeg har jo udvekslet nogle høfligheder her i dag, som sikkert har været ærlige og velmente fra begge sider. Men da vi nu har været det sociale mønster rundt, og da socialministeren personligt jo ikke mindst har været i ilden, så vil jeg da nødig have forpasset dagen uden at have sagt, at guderne og vælgerne skal vide, at der er masser af ting, CD ikke kan blive enig med socialministeren om. Man har nævnt en af tingene i dag, nemlig den berømte tale i Paris i – var det oktober? Den har vi haft lejlighed til at veksle ord om heroppe fra, i hvert fald med statsministeren, under en spørgetid for nylig. Og i socialministerens undervisningsministertid var der bestemt store divergenser mellem ministeren og os.

Jeg vil gerne – dette bør være sagt også i dag – advare imod, hvad der heldigvis ikke er sket i dag, men hvad jeg har vidnesbyrd om sker rundt omkring i landet, jeg var lidt inde på det i middags, at man bruger socialministerens person til en forfølgelse og mistæneliggørelse, som er utilstedelig. Det er noget i retning af, dengang den nuværende kulturminister var stedfortrædende udenrigsminister, hvor man overalt i pressen og på møder hørte hende omtalt som »den dyre dame«. Det er aldeles utilstedeligt.

På samme måde har socialministeren sine øgenavne. Så længe de benyttes i munterhed og i ironi og i karikaturer kan det gå, men når de benyttes i almindelig politisk debat – hvilket jeg altså hævder, og det ved alle tilstedeværende tit sker – så er det altså en personforfølgelse og en afsporing af debatten med den meget kompetente socialminister, som er utilstedelig. Den omstændighed, at hun har sit væsen, som vi har vort, og at hun har sin gode smag, som vi forhåbentlig har vor, bør ikke oftere inddrages i debatten af folk, der vil repræsentere nogen på tinge.

(Kort bemærkning).

Inge Fischer Møller (S):

Den skal blive meget kort. Jeg ved ikke, om det er, fordi vi er ved at være trætte, det har jo været en lang dag, men jeg stiller mig ganske uforstående over for fru Birthe Nielsens spørgsmål i forbindelse med formuleringen af dagsordenen. Fru Birthe Nielsen har fået spørgsmålet gennemdiskuteret ved et samråd i folketingets socialudvalg. Det står

nævnt i den betænkning, der også er citeret i dagsordenen, og hvis fru Birthe Nielsen havde haft tid til at læse kontanthjælpscirculæret, ville der slet ikke være noget at spørge om.

(Kort bemærkning).

Birthe Nielsen (SF):

Det er et svar til både fru Inge Fischer Møller og hr. Arne Melchior, som åbenbart rejser tvivl om, hvorvidt jeg egentlig kan læse circulæret eller forstå, hvad der står i betænkninger.

Jeg må desværre sige, at det ikke så meget drejer sig om, hvad min person kan finde ud af. Det, der er væsentligt for mig i denne situation, er, hvad de mennesker, der har brug for hjælp efter § 48, har fået til deres handicappede børn. Det viser sig i hvert fald – jeg har en hel masse ting, jeg meget gerne vil overrække socialministeren – at der er kommuner, der siger, at kun i meget preserende tilfælde er det muligt at få hjælp efter § 48, stk. 1, i bistandsloven. Der er masser af beviser på, at over for de forældre, der har et handicappet barn i hjemmet, har man lagt nogle meget strenge kriterier for at yde hjælp.

Det er bl. a. derfor, at man nu kommer med et dagsordensforslag for at præcisere, at kommunerne ikke har kunnet finde ud af det. Til trods for at der er skrevet betænkning herinde om disse ting i sommeren 1980, fortolker kommunerne det på en anden måde, fordi der står, at det beror på et skøn. Det er dette skøn, som hviler på en holdning i kommunerne, som gør, at det er forskelligt fra kommune til kommune, hvordan man vurderer § 48 om hjælp til handicappede børn. Det kan vi ikke leve med, det kan vi ikke være bekendt over for de forældre, der har handicappede børn, og som ud over meget store menneskelige afsavn og et stort pres også skal have problemer af økonomisk art. Man kan ikke tale om ligestilling. Det, vi snakker om nu, er holdninger. Man kan ikke tale om ligestilling med hensyn til ulige grupper, det er helt uanstændigt.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal blot gøre fru Birthe Nielsen opmærksom på, at hvad der er reflekteret i dagsordenen i dag, er i meget nøje overens-